

Finansdepartementet

Skatte- och tullavdelningen
103 33 Stockholm

Stockholm 20 april 2017

Förändrade skatteregler för delägare i fåmansföretag (Fi2016/03965/S1) – Utkast till lagrådsremiss

FAR har beretts tillfälle att lämna synpunkter på delar av utkastet till lagrådsremissen *Förändrade skatteregler för delägare i fåmansföretag* (Fi2016/03965/S1). FAR får med anledning av detta anförda följande.

FAR:s ställningstagande

FAR kan sammantaget konstatera att de förslag som lämnas i utkastet närmast uteslutande innebär ytterligare skärpningar jämfört med utredningens förslag.

FAR avstyrker huvuddelen av de remitterade förslagen. FAR är särskilt kritisk mot kapitalandelskravet (se nedan) som snedvrider konkurrens och skapar tröskeeffekter som hämmar tillväxt och sysselsättning. Om skärpningar är nödvändiga finns det andra lösningar som är lämpligare.

Avsnitt 5.2 – Beräkning av lönebaserat utrymme och införande av en differentierad procentsats ("trappan")

FAR avstyrker förslaget i dess nuvarande utformning. Som framgår av tidigare remissvar anser FAR att det är bättre att behålla en rak procentsats som sänks till exempelvis 25-35 procent.

Individualiseringen av det lönebaserade utrymmet innebär att delägare med olika stora andelar kommer att få olika gränsbelopp, något som kan befaras komma att leda till konflikter.

Kapitalandelskravet – avsnitt 5.3

FAR anser att kapitalandelskravet ska slopas helt och avstyrker därför förslaget. Möjligheten att få tillämpa ett mycket begränsat lönebaserat utrymme om man äger mindre än fyra procent av kapitalet är inte tillräckligt för att komma till rätta med de konkurrenssnedvridningar och tröskeeffekter som regeln innebär.

I utkastet konstateras att bestämmelsen kommer att omfatta cirka 1 600 personer. Lämpligheten i att införa en särskild skatteregel som omfattar så få skattskyldiga kan starkt ifrågasättas.

Att behålla en negativ särreglering innebär att det alltså kommer att föreligga betydande tröskeleffekter när antalet delägare ökar. Det leder till att konkurrensen snedvrids genom att det blir betydligt mindre attraktivt att vara delägare i ett företag som har många delägare jämfört med ett som har färre. Detsamma gäller för den som erbjuds att bli delägare med en liten andel.

Regeln innebär ett direkt hinder för tillväxt. Om ett företag går från 25 till 26 delägare innebär detta en radikal försämring av de ekonomiska villkoren, vilket i sig är ett starkt incitament för att inte växa. Det är vare sig rimligt eller motiverat att ha en skatteregel som fungerar på det sättet. FAR vill här återigen framhålla att en så kallad partnerstruktur är föreskriven i lag och obligatorisk för såväl revisorer som advokater.

I avsnitt 5.2 vill regeringen öka neutraliteten mellan företag med få eller många delägare. Det är mot den bakgrunden svårförståeligt och förvånande att regeringen väljer att behålla vad som får betecknas som en stupstocksregel.

Regeringen motiverar regelns existens bland annat med att risktagandet i ett företag med många delägare är begränsat. FAR, som inte delar den uppfattningen, anser att det i så fall snarare borde övervägas att införa krav på en minsta kapitalinsats för att få utnyttja det lönebaserade utrymmet.

FAR motsätter sig inte en allmän begränsning av det lönebaserade utrymmet som baseras på storleken av delägarlön, se tidigare remissvar och FAR:s förslag till lagändring från 2013. Dock är 25 procent av lönen en alltför låg nivå. Den låga nivån innebär att den stora och omotiverade skillnaden i beskattning mellan den som omfattas respektive inte omfattas av fyraprocentsregeln kvarstår.

FAR kan vidare konstatera att någon motivering inte lämnas till att multipeln ska vara just 25 procent (s. 28), vilket är en 1/200-del av nuvarande lönetak om 50 gånger egen lön.

Kapitalandelskravet riktar sig mot partnerägda företag. Något förenklat kan hävdas att antalet medarbetare per delägare ofta uppgår till runt tio och uppåt. Syftet med skattereglerna för delägare i fåmansföretag är att få en rimlig uppdelning mellan kapitalinkomster och tjänsteinkomster. Det är dock endast den egna arbetsinkomsten som ska tjänstebeskattas och inte det mervärde som upparbetas av medarbetarna. Det är utomordentligt angeläget att beakta detta syfte vid en analys av kapitalandelskravet.

När en ensam delägare har så pass många medarbetare att denna når lönetaket om 9,6 inkomstbasbelopp (IBB) uppgår lönerna i företaget till 4 428 000 kronor. Uttagskravet börjar på 6 IBB + 5 procent av lönerna. Om man använder 6 IBB som snittlön för medarbetarna kommer den ensamma delägaren ha ungefär 10 medarbetare när taket för löneuttag uppnås. En delägare i ett partnerägt företag som inte klarar kapitalandelskravet har då ungefär samma löneunderlag.

Den ensamma ägaren får ett lönebaserat utrymme på 1 346 850 kr. Ägaren i det partnerägda företaget – som tar ut samma lön och ansvarar för ungefär lika många medarbetare – har ett

lönebaserat utrymme på 147 600 kr. Den ensamma ägaren har alltså mer än nio gånger högre lönebaserat utrymme. I princip hela det resultat medarbetarna är med och skapar kommer alltså att beskattas som lön hos delägarna. FAR kan inte se att denna stora skillnad, som strider mot de grundläggande principerna för det lönebaserade utrymmet, är motiverad på saklig grund.

Om en delägare som äger mindre än fyra procent av kapitalet får använda hela sin egen lön (multipel 1) krymper skillnaden till 2,3 gånger. I ett partnerägt bolag med 20 anställda per delägare skulle den ensamma ägaren ha 5,3 gånger högre gränsbelopp.

Mot denna bakgrund, och särskilt när man beaktar syftet med reglerna om fåmansföretag, anser FAR att en rimlig nivå ligger på mellan 2-3 gånger den egna lönen. Det bästa vore dock att slopa kapitalandelskravet helt, särskilt som det närmast provocerar fram skatteplanering.

Avsnitt 5.4 - Förändrad koncerndefinition

FAR anser att den särskilda koncerndefinitionen i 57 kap. IL bör slopas eftersom kapitalandelskravet bör tas bort.

Avsnitt 5.7 – Uppräkning av sparad utdelningsutrymme

FAR konstaterar att förändringen, även om den innebär en skärpning, har en begränsad påverkan för delägare i fåmansföretag.

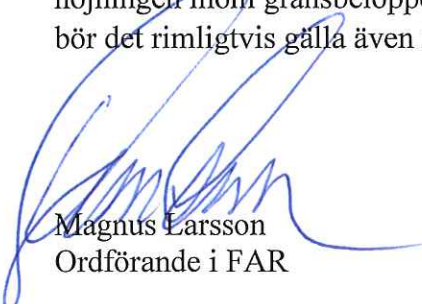
Avsnitt 5.8 – Takreglerna

FAR avstyrker i enlighet med tidigare remissvar och konstaterar att det inte finns någon motivering eller ens förklaring (s. 38) till att takbeloppet ska höjas till 120 inkomstbasbelopp.

Höjningen innebär att spänningen ökar ytterligare mellan företag beroende på antalet delägare i företaget samt om de är närstående. För att regelverket ska uppfattas som legitimt bör det i så stor utsträckning som möjligt vara neutralt med avseende på antalet delägare och verksamhet. En höjning och skärpning av takbeloppet skapar inte incitament till entreprenörskap.

Avsnitt 5.9 – Skattesatsen

Även om detta förslag inte omfattas av remissen anser FAR att det i vart fall saknas skäl till att skattesatsen vid utdelning och kapitalvinst över takbeloppet ska uppgå till 30 procent. Om höjningen inom gränsbeloppet ska höjas av neutralitetsskäl gentemot andra onoterade företag bör det rimligtvis gälla även för inkomster över takbeloppet.

Magnus Larsson
Ordförande i FAR

Dan Brännström
Generalsekreterare i FAR

